

XXII Sobota okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Łk 6,1-5): W pewien szabat przechodził wśród zbóż, a uczniowie zrywali kłosa i wykruszając je rękami, jedli. Na to niektórzy z faryzeuszów mówili: «Czemu czynicie to, czego nie wolno czynić w szabat?» Wtedy Jezus rzekł im w odpowiedzi: «Nawet tegoście nie czytali, co uczynił Dawid, gdy był głodny on i jego ludzie? Jak wszedł do domu Bożego i wzięwszy chleby pokładne, sam jadł i dał swoim ludziom? Chociaż samym tylko kapłanom wolno je spożywać». I dodał: «Syn Człowieczy jest panem szabatu».

«Syn Człowieczy jest panem szabatu»

Fr. Austin Chukwuemeka IHEKWEME
(Ikenanzizi, Nigeria)

Dzisiaj, na zarzut faryzeuszy, Jezus wyjaśnia właściwe znaczenie odpoczynku w czasie szabatu, powołując się na przykład ze Starego Testamentu (por. Pwt 23,26): «Nawet tegoście nie czytali, co uczynił Dawid, (...), i wzięwszy chleby pokładne, sam jadł i dał swoim ludziom?» (Łk 6,3-4).

Zachowanie Dawida wyprzedza doktrynę, którą Chrystus naucza w tym fragmencie. Już w Starym Testamencie Bóg ustanowił porządek nakazów Prawa, w sposób, że niższe rangą ustępują tym głównym.

W związku z tym wyjaśnia się, że nakaz świętowania (jak ten, o którym mówimy) ustępuje przykazaniu prawa naturalnego. Podobnie przykazanie szabatu nie jest powyżej podstawowych potrzeb.

W tym fragmencie Chrystus uczy jaki był boski sens instytucji szabatu: Bóg ustanowił go dla dobra człowieka, żeby mógł odpocząć i w spokoju i radości oddać się kultowi Bożemu. Interpretacja faryzeuszy przekształciła ten dzień w czas niepokoju i troski z powodu wielu nakazów i zakazów.

Szabat został ustanowiony nie tylko po to, by człowiek wypoczął, ale także aby oddał chwałę Bogu: to jest prawdziwe znaczenie wyrażenia «szabat został ustanowiony dla człowieka» (Mk 02,27).

Ponadto, deklarując się “Panem szabatu” (Łk 06,05), mówi otwarcie, że On jest tym samym Bogiem, który dał przykazania ludowi Izraela, potwierdzając w ten sposób Swoją boskość i uniwersalną władzę. Dlatego może ustanowić inne prawa, jak Jahwe w Starym Testamencie. Jezus może nazywać siebie “Panem szabatu”, bo jest Bogiem.

Prośmy o pomoc Dziewicę Maryję, aby uwierzyć i zrozumieć, że szabat należy do Boga i jest sposobem

—dostosowanym do natury ludzkiej— na oddawanie chwały i czci Wszechmocnemu. Jak napisał Jan Paweł II, «odpoczynek to coś “świętego” i okazja, aby uświadamiać sobie, że wszystko jest dziełem Boga».

Myśli na dzisiejsz? Ewangeli?

- «W tym czasie łaski chrześcijanin przeżywa wieczny szabat, jeśli czyni same dobre dzieła z nadzieją na wieczny odpoczynek» (Święty Augustyn)
- «Życie niedzielą znaczy być świadomym wolności przyniesionej przez Chrystusa i rozwijać własne życie jako ofiarę z samego siebie składaną Bogu» (Benedykt XVI)
- «Świętowanie niedzieli jest wypełnieniem przepisu moralnego w sposób naturalny wpisanego w serce człowieka, aby "w sposób zewnętrzny oddawać cześć Bogu dla upamiętnienia tego wielkiego, najpowszechniejszego dobrodziejstwa, jakim jest dzieło stworzenia świata". (...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2176)